

Recensie: Aladdin ★★1/2**1/2

Prince Edward Theatre Londen
dinsdag 1 mei 2018

foto © Deen van Meer

Recensie:

Wat doe je als je twee onafhankelijke musicaladviseurs er een compleet andere mening op nahouden over een productie? Zelf die handel gaan checken uiteraard. De ene vindt Aladdin een draak, de ander vindt de musical die aan zijn tweede jaar bezig is in Londen en al 4 jaar op Broadway staat de max. Feit is dat wij met mixed feelings de zaal verlieten. Enerzijds komt dat omdat Disney net als in de tekenfilm afwijkt van het originele verhaal dat net iets harder is en we in onze kindertijd als luisterboek (ingesproken door Conny Neefs) constant door onze walkman joegen. Er komt geen tijger, papegaai of aapje die Disney introduceerde in de tekenfilm uit 1992 in deze podiumvoorstelling voor trouwens. Aladdin heeft in de musical drie vrienden: Babkak, Kassim en Omar. Slechterik van dienst Jafar heeft ligo in dienst, een man. Terwijl Jasmine drie hofdames heeft die haar helpen. Maar de grootste minpunten van Aladdin zijn dat er behoorlijk wat inkakmomenten zitten in deel 1 én deel 2 en de nieuwe songs van Alan Menken gewoon te zwak zijn. Helemaal onvergeeflijk is dat het prachtige 'To be free', zelfs in een instrumentale versie de musical niet gehaald heeft!

Ook vormelijk wist Aladdin dat geregisseerd werd door Casey Nicholaw blijkbaar niet te kiezen tussen de oppervlakkige Bollywood-, Spamalot-, of klassieke Disneykaart. Dat alles resulteert in een onvoldragen voorstelling waar uiterlijk het van inhoud haalt. Een musical die vooral bewijst dat er te veel en te lang aan gesleuteld is wat het eindresultaat niet ten goede komt. Zeker, de productie heeft ook een aantal absolute topmomenten zoals 'A whole new world' en een heerlijk cabaretesk 'Friend like me' waarbij al tapdansend gerefereerd wordt naar musicals als '42nd Street' en 'An American in Paris' terwijl er vuurwerk afgestoken wordt. Maar de show bevat ook enkele tenenkrullende scènes, zoals de achtervolgingsscène op de daken tijdens 'One jump ahead' in deel 1 en het Spamaloteske 'High adventure' in deel 2 door Babkak, Kassim en Omar dat haaks staat op al de rest. 'Hebben jullie me gemist?' vraagt Genie (de in alle opzichten ijzersterke Amerikaan Trevor Dion Nicholas) net voor ie 'Friend like me' mag inzetten op het einde van deel 1. En of we hem gemist hebben tussen het openingsnummer en het einde! Denk zijn glansprestatie weg en je hebt wel een erg zwakke productie over. Het zegt veel over deze Aladdin die valt of staat bij Genie.

De productie suggereert via twee reprises dat 'Proud of your boy' de titelsong is van Aladdin wat 'A whole new world' onterecht oneer aandoet. Als er één song is die verbonden is aan Aladdin dan is het nummer dat het ritje op het vliegend tapijt begeleidt. Een magisch moment met een klassieke sterrenhemel en een volle maan. De techniek die gehanteerd wordt om Jasmine (Jade Ewen) en Aladdin (Matthew Croke) te doen zweven op dat tapijt is trouwens erg indrukwekkend. Net als de andere hocus pocus (zwaarden die ingeslikt worden, lichtjes die plots verschijnen en verdwijnen, een verdwijnaact met Aladdin, en maar liefst twee hypersnelle kledingwissels van Jafar op het einde (naar sultan en vervolgens Genie). Die momenten zorgen voor de wow-factor op productietechnisch vlak. Qua decor is de Cave of wonders gewoon een pareltje geworden. Die weelde steekt geen klein beetje af op de andere banale decors of props die te zien zijn, alsof al het budget in het vliegend tapijt en de gouden schatkamer gestoken moest wordenâ€

Dat Genie de show steelt in Aladdin, komt vooral omdat Trevor Dion Nicholas

gewoon iedereen naar huis zingt. Jade Ewens klinkers komen te schel door, en Matthew Croke slaagt er niet in zijn stem voldoende body te geven. Qua spel blijft de groeiende liefde tussen Jasmine en Aladdin echter erg oppervlakkig, we zien de twee niet of onvoldoende naar elkaar toegroeien. We zitten dus de ganse tijd te kijken naar twee los van elkaar staande personages, een acteur en actrice die in eerste instantie wel gecast lijken te zijn op basis van hun looks dan op hun acteerkwaliteiten.

Papa's die met hun kroost naar Aladdin willen, kunnen we overigens aanraden om een ticket te kopen voor de dress circle (het eerste balkon) omdat die "letterlijk" een bijkomende inkijk geeft in menig décolleté. Het vrouwelijk ensemble laat zich trouwens van haar fraaiste kant zien in het eerste deel (tijdens een dans met kleurrijke sjaals) en het tweede waarbij ze buikdansen. Genie heeft dan weer de luxe dat hij mag freewheelen. Zo verwijst ie naar Beyoncé, Christina Aguilera's 'Genie in a bottle', Beauty and the Beast, The Little Mermaid, en de Marvel-hit Black Panther wanneer hij het Wakanda-teken doet.

Wellicht onrechtstreeks verwijzend naar de #metoo-beweging, blijkt de Jasmine in deze Aladdinmusical meer dan ooit een vrijgevochten vrouw die zich niet laat uithuwelijken. Als ze trouwt, is dat onder een niet mis te verstane voorwaarde: ze wil als een gelijke partner behandeld worden en niet als een prijs die je kan winnen.

< Bert Hertogs >

De songlijst:Deel 1:

Arabian nights

One jump ahead

Proud of your boy

These palace walls

Babkak, Omar, Aladdin, Kassim

A million miles away

Diamond in the rough

Friend like me

Friend like me (reprise)/Proud of your boy (reprise)Â

Deel 2:

Prince Ali

A whole new world

High adventure

Somebody's got you back

Proud of your boy (reprise 2)

Prince Ali (sultan reprise)

Prince Ali (Jafar reprise)

Arabian Nights (reprise)/A whole new world (reprise)